

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 52.

Tiende Sæssion.

33te Møde.

Mandagen den 29de Novbr.

Lehmann (fortsat): Denne formeentlig urigtige Opfattelse har ogsaa ledet til, at denne Dommerfunction kun er givet for et meget kort Aaremaal, nemlig for 6 Aar. En saadan Tid kan være en meget passende Functionstid for en Corporation, der dagligen eller regelmæssig er i Virksomhed; men her er kun Tale om en Besøttelse til at blive brugt, og i Reglen vil den Enkelte endog kun blive benyttet i sjældne Tilfælde. Det vil altsaa meget jævnligen hænde, at en Landvæsencommissair enten slet ikke eller i det Høieste kun to Gange i de 6 Aar kan være bleven tagen i Brug, og i ethvert Tilfælde vil dog en saa hurtig Omstilling af Landvæsencommissairs være uhensigtsmæssig, da den ikke giver de Vedkommende Leilighed til at erhverve sig den Dygtighed, som i enhver saadan Livsstilling kun opnaaes ved stadig Øvelse og Præxis, og da den yder altfor ringe Leilighed til, at de, der maae ønske at kunne bedømme Landvæsencommissairs Dygtighed, kunne have en Mening derom. Støtningsbestemmelsen i § 1 seer høist syndertilig ud, at nemlig samtlige de nuværende Landvæsencommissairs, af hvilke et betydeligt Antal først er valgt i den allerseneste Tid, uden Videre foreløbigt fastsæres, mange af dem uden nogenfinde at have været kaldede til at fungere. Jeg troer, at denne Bestemmelse saa meget mindre er nødvendig, som Landvæsencommiss-

sairerne som saadanne ikke have umiddelbar Afgang eller Ret til at være i Virksomhed. Jeg drager aldeles ikke i Tvivl, at der rundt omkring i Landet kan findes enkelte Landvæsencommissairs, som man ikke kan ansee for særdeles skikede til at fungere, og at der navnlig kan være Enkelte, som paa Grund af Alderdom ere enten legemlig eller aandelig i høj Grad udygtige dertil; men foruden at dette er en Løb, som denne Corporation deler med alle andre, at Enkelte ikke ere deres Kald fuldkommen værne, saa veed jeg intet Tilfælde, hvor denne Omstændighed er saa lidet farlig eller beklæggelig som i nærværende, da Landvæsencommissairs som saadanne ikke træde i Function, men først efter særlig Udmeldelse af Amtmanden, og det er vist, at hvis der stöder omkring i Landet Landvæsencommissairs, som ere meget for gamle til at kunne gjøre Tjeneste, saa kan der raades Bod derpaa derved, at de ikke blive udmeldte, og naar de saaledes ikke kunne komme til at gjøre Nytte, saa kunne de da heller ikke komme til at gjøre nogen Skade. Jeg skal forøvrigt efter den Stilling, hvori Sagen er kommen til os, udtale mig med større Forbeholdenhed desangaaende, end hvis den forelaa aldeles frisk og urørt; men jeg maa dog forbeholde mig og enhver Anden at tage videre Bestemmelse efter den hyderligere Forhandling, der maatte finde Sted om, hvorvidt dette Punkt maatte indeholde Opfordring til at gjøre en Forandring. Med Hensyn til den egentlige Procedure har jeg allerede udtalt, at jeg finder, at det er en sund og god praktisk Opfattelse, der i det Hele taget ligger til Grund for Forslaget, og de Forandringer, jeg kunde ønske, ere derfor ikke andre, end at jeg